

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po noči, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanje naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrate po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Gleispachovo pravosodje.

Govor poslanca dr. Ivana Tavčarja v poslanski zbornici dne 10. t. m.

II.

Pristranost in zakonolomstvo.

Grof Gleispach in njegove sodišče sta se zavedala naklonjenosti, ki jo napram njima goji vodja pravosodnega ministrstva. Komaj se je nemrež pričela Kleinova era — ta slavna era, od katere se je toliko pričakovalo, se je nadsodišče v Gradcu v svoji kazenskoopravni judikaturi odločilo k nasilstvu, k protizakonitemu, samolastnemu dejanju, česar bi si nikdar ne upalo storiti pod vlado gospoda dr. Körberja.

Jaz obdolžujem na tem mestu imenovano nadsodišče javno pristranosti in zakonolomstva. (Čujte! Čujte! — Živahni medklici.)

Eno izmed glavnih načel našega takozvanega pravnega reda je, da se nikdo ne sme odtegniti svojemu zakonitemu sodniku. (Medklici) To načelo je zlasti v kazenskih zadevah, kjer gre ponajveč za življenje ali vsaj za svobodo, tako, da dovoljuje izjeme samo v najredkejših slučajih.

Vzemimo, gospoda moja, slučaj, da bi se vložila tožba proti kakemu nemškemu poslancu, in sicer pri sodišču v Hebu, kamor tudi spada po zakonu. Mislite si dalje, da je to tožbo vložil eden izmed čeških poslancev proti nemškemu poslancu in mislite si končno, da bi deželno nadsodišče v Pragi delegiralo za razsodbo v tej kazenski zadevi sodišče v Pragi, da bi se na ta način odtegnil nemški poslanec iz Heba svojim porotnikom in bi se izročil poroti v Pragi. Kakšen vihar ogorčenja bi nastal po vseh nemških pokrajinah naše Avstrije, ako bi se prigodilo kaj takšnega! Nebesni obok bi pokal in ne morem si kaj, da bi ne priznal, da bi bilo to ogorčenje, da bi bil ta vihar upravičen. Ali denimo, da bi me razžalil visoko čislani tovariš

Pommer z dopisom, ki bi ga bil poslal kakemu dnevniku v Gradcu.

Jaz bi torej stavil kazenski predlog v Gradcu in bi istočasno tudi vložil prošnjo, ki bi se vpsalala v rešitev dež. nadsodišča v Gradcu in v kateri bi prosil za delegacijo ljubljanskega porotnega sodišča, da bi se na ta način odtegnil profesor Pommer graškemu porotniku in se žrtvoval poroti v Ljubljani. Na tako prošnjo bi, mislim, ne dobil od nadsodišča graškega nobenega drugega odloka, kakor da spadam v blaznico.

Čisto drugače pa postopa deželno nadsodišče v Gradcu, ako se gre za tožbe nemških poslancev proti slovenskim poslancem.

Omenjam tu dve kazenski zadevi, za kateri je pristojno porotno sodišče ljubljansko, ki je pa obe v zadnjem času, toda že pod takozvano Kleinovo ero delegiralo v Maribor. (Čujte! Čujte! Nezaslišno!) Prosim, da se mi oprostite, ako se bom sedaj bavil s slučajem, ki je v zvezi z mojo osebo.

Ta slučaj je posebno zanimiv in dovoljeno mi boče, da se pečam z njim, ker podaja izgled zato, kako se izvršujejo pri nas zakoni v dobi, ko je pravosodno ministrstvo prišlo v srečen položaj, da ga vadi gospod Klein.

Stvarni položaj je tale: Meseca oktobra leta 1904. je priobčil »Slovenski Narod«, v Ljubljani izhajajoč dnevnik, čigar odgovorni urednik sem jaz, neki dopis z južnega Štajerskega.

Iz razprav štajerskega deželnega zbora sem razvidel, da se čuti deželni poslanec in župan ptujski, gosp. Josip Ornič, po dotičnem dopisu žaljenega in da je vložil proti meni in proti odvetniku Brumu kot dozdnevni dopisniku tožbo pri porotnem sodišču v Ljubljani.

Ker svobodomiselnega moža ne želim rad in ker se je dotični dopis dejansko priobčil v listu brez moje vednosti, sem takoj prosil Orniča za pojasnilo in mu ponudil primerno

zadoščenje. Moja ponudba se je, lahko trdim, nevljudno odklonila, ker je imel nemški župan ptujski že najbrže takrat nadsodnijsko zagotovilo v žepu, da bo za dotično zadevo delegirano nemško porotno sodišče v Mariboru. (Čujte! Čujte!)

In res je vložil tožitelj Jos. Ornič začetkoma januarja leta 1905 prošnjo za delegiranje mariborskega sodišča.

V tej prošnji se je naglašalo, da sem državni in deželni poslanec, da sedim v deželnem odboru kranjskem, da sem član deželnega šolskega sveta in da sploh opravljam mnogo javnih častnih služb, da torej ni pričakovati, da bi me ljubljanski porotniki spoznali krivim. (Živahni medklici.)

Kakor vidite, bo pri nas jako nevarno, sprejemati državnozbornske mandate in druge častne službe, v katerih se človek izčrpa za takozvani javni blagor, ker se vedno riskira, da se človeka v kazenskih zadevah potisne pod nemško sodišče. (Čujte! Čujte!)

Delegiranje mariborskega sodišča.

In sedaj se je dogodil čudež! Farnozna prošnja za delegiranje se je 14. januarja 1905. odposlala iz Ljubljane. In že štiri dni kasneje je nadsodišče izdalo sklep (Čujte, čujte!), ki se glasi tako-le:

»C. kr. nadsodišče v Gradcu, IV. senat kot sodišče II. instance je po zaslišanju c. kr. drž. nadpravdnika in svrhu, da se izvede kazensko postopanje v zasebnih tožbah Jos. Orniča in 14 tovarišev, Jos. Toplaka in dr. Avg. pl. Plachkija proti dr. Johannu Tavčarju — gospodje si vedno dovoljujejo zabavo, da me imenujejo Johanna, dasi mi je ime Ivan in se tako nazivljem tudi v ministrskih izjavah — in proti dr. Brumu radi prestopka razžaljenja časti potom časopisja v smislu § 62. k. p. r. določilo, da se mesto pristoj-

nega c. kr. dež. sodišča v Ljubljani delegira c. kr. okrožno sodišče v Mariboru. (Medklici.)

O tem se obvesča reševanje poročilo z dne 14. januarja 1905, G. Z. Pr. VIII 8/4/37, s povratkom predloženih spisov c. kr. dež. sodišče v Ljubljani in c. kr. okrožno sodišče v Mariboru v nadaljno ukrepanje.»

Podpis: Gleispach! Kaj pazimo predvsem na tem odloku? Da se za kazensko postopanje zoper dr. Brumna in dr. Tavčarja delegira sodišče v Mariboru. In sedaj prosim premisliti, da jaz v tej zadevi še nisem bil nikoli pri sodišču zaslišan in da me ta visoka zbornica dosega še ni izročila. In zmogla se je umetnost, da dom v tistem trenutku, ko me visoka zbornica izroči, stal pred delegiranjem nemškega sodišča v Mariboru kot pred popolnim in pravomočnim dejstvom. S svojim odlokom me je grof Gleispach cropal misicer pristojnih pravnih sredstev ter s tem tudi izrazil, da temeljito zaničuje pravice visoke zbornice. (Pritrjevanje. — Medklici.)

Iz dejstva, da je nadsodna odločba prišla iz Gradca v štirih dneh, sklepam, da gre za nasilje, ki je bilo že poprej proračunjeno (Pritrjevanje), katerega se je udeležil tudi višji državni pravnik, v njegovo sramoto bodi omenjeno. (Medklici.)

Sedaj si ogledimo zakon! Isti dovoljuje v § 62. kaz. pravd. reda, da smejo nadsodišča taka delegiranja odrediti. Vendar zakon izrecno poudarja, da so taka delegiranja dovoljena le izjemoma, le iz vzrokov javne varnosti ali iz drugih važnih vzrokov. Najnesramnejše v tem odloku pa se mi vidi poglobitvo to, da se gospodje IV. senata niso najmanj potrudili, da bi za odrejeno delegiranje navedli tudi le najmanjši, najrevnejši vzrok. Resnično! suverenejši preziranje zakona se mi še ni pripetilo!

Seveda bi bil grof Gleispach s svojim IV. senatom graškega nadsodišča v najhujši stiski, ako bi moral povedati prave vzroke svojega odloka. Ker potem bi ta grof moral priznati, da je vzrok delegiranja najti edino v tem, da bi bil jaz, ki bi po Orničevem mnenju v Ljubljani ne mogel biti obsojen, tem zanesljiveje obsojen po nemških porotnikih v Mariboru. (Pritrjevanje. — Medklici.)

Cela stvar je tako jasna, kakor le kaj. Grof Gleispach hoče izvršiti nad menoj mali justični umor, najbrže iz maščevanja za to, da se njegove justične korupcije v »Slovenskem Narodu« ostro, toda pravično kritikujejo.

Najostudnejša na stvari ostane okolnost, da sem zakonitim sodnikom sedaj odtegnen, ker imam baje upliv na Kranjskem.

No, gospoda moja, pomislite, kaka je stvar glede Orniča na Štajerskem. Mene odtegnejo iz ravnokar naštetih vzrokov porotnikom v Ljubljani. Na drugi strani pa so me isti sodniki lahkoga srca potisnili pod nož nemškemu porotnikom v Mariboru, dasi so dobro vedeli, da je Ornič nemški poslanec in župan v Ptuj, da stoji za njim celo krdo nemške ljudske stranke, in da v Mariboru ni mogoče sestaviti porote, da ne bi sestala iz samih somišljenikov in političnih prijateljev župana Orniča. (Tako je! Čujte! Čujte!)

Nehote se vidi človeku čudno tudi sledeče: Pripadam v kompetenco ljubljanskega sodišča. Maribor je ob periferiji Spodnje Štajerske. V sredini je okrožno sodišče Celje, tudi dobro nemško misleče sodišče, tudi sodišče, pri katerem je bil ravnokar imenovan tudi eden Slovenec. Ake so že hoteli misliti na delegiranje, prišlo bi pravičnemu sodniku vendar na misel, delegirati celj-

LISTEK.

Gospa Angela.

(Dalje.)

Prav za prav je bil Ivo Grebin revež. Gospa Karolina je z njim v obče jako grdo ravnala. Obvladala ga je popolnoma. Ivo je bil preslab, da bi se mogel otestiti njenega vpliva. Vezalo ga je nanjo, le to, kar je sam spoznaval kot svoja najslabša nagnjenja. Gospa Karolina je bila strastna, skoro perversna natura in to ji je dajalo moč, da je zapredla Iva v svoje mreže. Ta ženska iz rodu zavržene Dalile je bila vedna nevarnost ne le za Iva Grebina domači mir, nego tudi nevarnost za njegov socialni položaj. In vendar se je ni mogel iznebiti. Poskusil je to že mnogokrat, a vselej se je skesan povrnil. Ta tajni greh je zadrževal njegovo dušo in njegovo srce, sramoval se ga je, a mu vedno zopet podlegel.

Angela je bila preveč poštena,

da bi dvomila o lojalnosti in resnicoljubnosti svojega moža. Ta je bil med kramljanjem o brezpomembnih rečeh tako mimogrede povedal, da je nehal občeovati z gospo Karolino Zoričevco, ki so jo na kratko imenovali »črno majorka«, in Angela se je tega neizmerno razveselila. In to njeno veselje je bilo toliko večje, ker se ji je dozdevalo, da je Ivo storil ta korak iz ljubosumnosti do Mirka Tkalca.

»Da, da, Ivo je ljubosumen na Mirka« je veselo poskakovalo vriskala Angela, ko se je v svoji sobi bavila s svojo toaletto. »Prav dobro mu pristojta ta ljubosumnost. Postal je pozoren, prijazen, postrežljiv in lahko se reče celo galanten.«

Sedla je na stolec pred velikim zrcalom in na njen lep obrazek je legel izraz obžalovanja.

»Škoda, da je vse to prepozno,« je vzdihnila, »škoda, da ni prej prišel, zdaj je moje srce zanj izgubljeno. — O Mirko — tvoja za vedno.«

Bilo ji je resnično žal, da je tako. Njenemu samoljubju je silno

ugajalo, da je Ivo, ki jo je vedno podcenjeval, ki jo je zanemarjal in celo preziral, kateremu je bila celo nekako antipatična, sedaj našel, da je vredna njegove pozornosti, da je postal galanten in celo ljubosumen. Zakaj pač ni prišel prej, dokler se ni bližje seznanila z Mirkom. Zdaj je bilo prepozno! Preveč jo je bil zanemarjal, poniževal in žalil, da bi mu to mogla kdaj odpustiti. In če bi mu to že odpustila, njiu razmerje bi se s tem ne moglo izpremeniti, saj bi se sicer izneverila Mirku.

Angela je zavela do las, potem pa se zasmejala na ves glas čudnemu protislovju, da bi prolomila zvestobo, če bi ljubila svojega moža. Zdaj ni smela nikogar ljubiti, ne Mirka, ker bi s tem grešila proti zakonski zvestobi, in Iva, ker bi s tem grešila proti ljubezenski zvestobi.

Sklep, da ne greši proti tej zvestobi, ki jo je bila dolžna Ivu in Mirku, je bil trden. Isto tako pa je trdno sklenila, da ostanejo njena čustva posvečena Mirku. On je bil prvi in edini možki, ki jo je res-

nično ljubil in ker ni nikdar zahteval več, nego mu je hotela sama dovoliti, mu je bila resnično hvaležna. Morda bi se bila že usmrtila v sled žalosti in ljubosumnosti zaradi Ivovega razmerja z gospo Karolino, da ni prišel dobri, ljubeznivi, zabavni in nad vse pozorni Mirko, da ji ni utrdil volje prezirati početje svojega moža.

Toda, četudi je bila trdno odločena, ljubiti do smrti Mirka Tkalca vendar se ji je zdelo, da bi čisto nič ne škodovalo, če bi se njen mož vanjo malo, le prav malo zaljubil, samo toliko, da bi bilo laglje, z njim prijazno občeovati in da bi ljudje ne imeli vpogleda v pravo razmerje, med njima.

In iz tega spoznanja se je porodil sklep, da na diskreten način poskusi pripraviti svojega moža do tega, da bi se vanjo nekoliko zaljubil. To bi omogočilo prijazno občevanje med njima in to bi bilo zanj velik triumf in v nekem oziru tudi osveta.

Gospa Angela se je svojih skle-

pov zvesto držala in jih vestno izvrševala.

Prišel je določen dan in prišla je točno ob določen uri v Židovske ulice in Mirko jo je spremil do šivilje in potem sta hodila po drevedu na Cozovi cesti celo uro gor in dol in se pogovarjala o svoji ljubezni. Angela niti zapazila ni, da je bil Mirko tudi to pot precej hladen, tako je hitela ga zagotavljati, da ga ljubi iz vsega srca in da ga bo vedno ljubila.

A še dosti veselejša in srenejša je bila, kadar sta z možem sama sedela pri obedu ali pri večerji. Časih so bile to zanjo najmušnejše ure, sedaj jih je komaj pričakovala in če je Ivo izrekel kako laskavo besedo, ji je bilo tako toplo pri srcu kakor nikdar poprej. Večkrat si je Angela priznala, da se je položaj bistveno izpremenil; prej je bila doma nesrečna in le vesela, če je bila z Mirkom, zdaj je bila doma vedno vesela med tem ko se na svojih promenadah z Mirkom ni kar nič več tako počutila, kakor v prejšnjih dneh

(Dalje prih.)

Zahvala.

Načelnstvo „Obrtniške bolniške blagajne v Idriji“ si usoja tem potom vsem rokodelskim pomočnikom za prireditve tako ugodno izpadle veselice, ki se je vršila dne 5. svečana t. l. v gostinskih prostorih g. Fr. Didča v korist idrijske obrtniške bolniške blagajne, izreči svoje najsrčneje zahvalo. Obenem so isto tudi tople zahvaljuje vsem cenjenim darovalcem dobrot, vsem pevcom in sploh vsem, ki so omogočili, da je veselica vrgla čistih 141 kron blagajni v korist.

Obrtniška bolniška blagajna v Idriji dne 11. svečana 1905. Josip Rupnik, načelnik.

Umri so v Ljubljani:

Dne 12. februarja: Rozalija Debevec, računskega revidenta žena, 44 let, Trnovske ulice št. 23, pljučnica in vnetje prsne mrene. — Tereziya Zajec, zasebnica, 69 let, Pokopališka cesta 29, ostarelost. — Anton Gregorič, umir. želez sprevednik, 84 let, Rimska cesta 20, ostarelost. — Karol Krušič, komptarist, 45 let, Slomškove ulice 3, paralysis cordis.

V deželni bolnici:

Dne 10. februarja: Marja Čuber, likarica, 65 let, carcinoma uteri. Dne 11. februarja: Anton Volkar, kajzar, 35 let, jetika. — Anton Bogataj, delavec, 42 let, jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani. Uradni kurzi dn. borze 13. februarja 1905.

Table with exchange rates and prices. Columns: Nazobeni papirji, Denar, Blago. Rows include various types of paper and goods like flax, wool, and oil.

Žitne cene v Budimpešti.

Table showing grain prices in Budapest. Columns: Pšenica, Rž, Koruza, Oves. Rows: za april, maj, oktober.

Meteorologično poročilo.

Table with meteorological data. Columns: Februar, Čas opazovanja, Stanje barometra, Temperatura, Vetровi, Nebo.

Srednja včerašnja temperatura: -4.5° normale: -0.4°. Padavina 0.6 mm.

Prodaja se iz proste roke enonadstropna hiša v Zalokarjevih ulicah št. 9. Več se izve istotam. 448-2

Fani Hoffmann. Tužnim srcem javljajo podpisanci vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je njih iskrena ljubljena, nepozabna mati, oziroma babica, gospa Fani Hoffmann danes ob 11. uri dopoldne, po kratki, prav hudi bolezni, prevlečena s svetimi zakramenti za umirajočo, v 75. letu svoje dobe zaspala blaženo v Gospodu.

Zahvala. Za mnoge dokaze iskrenega sočutja ob bolezni in za številno spemstvo pri pogrebu naše iskrene ljubljene, prezano umrle soproge, oziroma matere, gospe Lije Debevec za krasni venec, ki ga je naknil slavni mestni magistrat in druge cvetlične naklontve, najpričneje zahvaljamo tem potom posebno preblagorodnega gospoda župana Ivana Hribarja, gospode uradnike mestnega magistrata in gospe pevce za ganljivo nagrobnico ter vse častite prijatelje in znance. V Ljubljani, 13. februarja 1905. Žalujejo soprog in otroci.

Pritlično stanovanje na Rimski cesti 18. z dvema sobama in pritlikino odda se takoj ali pa za majski termin. 479-2. Vpraša naj se v stavbni pisarni F. Supančiča na Rimski cesti št. 20.

Pravkar izšlo: Janez Trdina. Verske bajke, stare in nove. Bajke in povesti o Gorjancih. Zbranih spisov knjiga 2. 23-17. Ko je bil začel Trdina v 1. letniku „Ljubljanskega Zvona“ l. 1881. pričevati svoje bajke in povesti, je ostrmel slovenski svet nad bogato zakladnico domišljije naroda, bivajočega ob dolenskih Gorjancih, začudil pa se je tudi nad obliko, v kakršni jih je pisatelj podajal. Snov, slog, jezik, vse je bilo pristno narodno. Nabirajoč narodno blago in pričujoč ga širšemu svetu, ponarodnel je pisatelj sam Trdinove spise priporočamo z mirno vestjo kot najprejši književni dar, in sicer: „Bahovi huzarji in Iliri“ broš. 3 K, s poštino 3 K 20 v. eleg. vez. 4 K 50 h, s poštino 4 K 70 h. Verske bajke in povesti o Gorjancih. I. broš. 2 K, s poštino 2 K 10 h, eleg. vez. 3 K 20 h, s poštino 3 K 40 h. Dobiva se v založništvu Lav. Schwentnerja v Ljubljani Prešernove ulice 3.

Razpis službe. Mestna občina radovljiška razpisuje službo občinskega redarja. Prošnje s popisom življenja in spričevali naj se pošiljajo do dne 25. svečana t. l. na občinski urad v Radovljici. 506-1

Razpis. Mestno županstvo v Črnomlju razpisuje sporazumno z visokim deželnim odborom službo monterja za vodovod Črnomelj-Semič-Kot-Petrova vas. Letna plača 1440 kron. Prošili naj svoje prošnje vložijo do 1. marca 1905 pri mestnem županstvu v Črnomlju. Priložiti je sposobnostna spričevala in krstni list. Mestno županstvo v Črnomlju dne 12. februarja 1905. Janko Puhek, župan.

Proti debelosti. Nov način notranjega in zunanega zdravljenja debelosti, brez porabe zdravil in brez premenne hrane ali načina življenja. Da postanete vitki in si obenem utrdite zdravje rabite samo pristo italijansko Ural milo ki so je iznašli č. kapucinci. — Nič več debelih teles, nič več krepih bokov, ampak mladostna vitkost, harmonska rast in graciozna oblika stasu brez izpremenitve načina življenja. Hrane ni treba preminjati. Ni zdravilo. Preprosto prijetno zdravljenje brez vsake nevarnosti. Prirodni izdelek ki zdravijo ne škodi, za kar jamčimo. Prirodni učinek. Samo hvalna priznanja. Ural milo stane z natančnim navodilom v škatljah s tremi velikimi kosi po 250 gr K 10.—, 6 kosov K 16.—, 12 kosov K 30.— s poštino in carino vred po povzetju, ali če se pošlje denar naprej. Za enkratno zdravljenje je treba vsaj 3 kosov. — Naročila naj se nastavljajo na izključljivo upravičenega tvorničarja Lodovico Pollak v Milano (Italija). Pisma stanejo 25 h, dopisnice 10 h. — Dopisuje se v vseh jezikih. 417-1

Specerijska oprava (pudeln, štelaže itd.), je po zelo nizki ceni naprodaj 434-3 v Slomškovih ulicah št. 13.

Stanovanje z 2 sobama, kuhinjo itd., se odda za majski termin. Vpraša se na Dolenski cesti „pri Ribču“. 459-2

Stanovanje obstoječe iz sobe in kuhinje ter pritlikin, v bližini sodniškega poslopja, se odda s 1. majem. 400-8. Več se izve Cigaletove ulice št. 3.

Sprejme se takoj spreten sedlarski pomočnik in učenc. Ivan Kravos, sedlar, Gorica.

Prsten domač BRINJEVEC preizkušen na deželnem kemičnem preizkuševališču za živila v Ljubljani. Liter 2 kroni. Razpošilja v vsaki množini IVAN MALI v Škofji Loki. 236-10

Občni zbor „Posojilnice v Brežicah“ se vrši v nedeljo, dne 26. svečana 1905 ob 3. uri popoldne v lastni pisarni. DNEVNI RED: 1. Poročila načelstva. 2. Potrjenje letnega računa. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Čitanje revizijskega poročila „Zvez“ ter ukrepi vsled istega. 5. Volitev načelstva. 6. Volitev računskih preglednikov. 7. Sključnosti. Ako bi ta občni zbor ne bil ob 3. uri sklepčen, se vrši isti dan v istem prostoru ob 5. uri drug občni zbor, in sklepa takrat vsako število združnikov. Načelstvo.

Ces. kr. avstrijske državne železnice. Izvod iz voznega reda. Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta. ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heh, Francove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curjh, Zeneva, Pariz čez Am tetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heh, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebnih vlakov. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 20 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heh, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curjh, Bregenc, Inomost, Zell ob Jezeru, Lend-Gastein Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyrska, Lince, Budejovic, Plzna, Mar. varov, Heha, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebnih vlakov: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novoga mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novoga mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Lepo meblavana mesečna soba s posebnim vhomom, se takoj odda na Francovem nabrežju št. 7, III. nadstropje. 497-1

Skladišče ali primerna delavnica za mizarstvo se išče bodisi za takoj ali pozneje. Kdo — pove upravnitvo „Slov. Naroda“. 498-1

Trgovski vajenec s primerno šolsko izobrazbo, ne pod 14 let star, se sprejme takoj v trgovini z mešanim blagom 503-1 Jakob Petrovčič v Trebnjem.

liče se izurjena natakarica z dobrimi spričevali, večša slovenskega in nemškega jezika ter dobrega in lepega vedenja. Ponudbe na upravnitvo „Slov. Naroda“. 504-1

Stenografa oziroma hitrega pisarja z lepo slovensko in nemško pisavo, sprejmen takoj. Plača po dogovoru. Dr. Janko Jamšek odvetnik v Litiji. 499-1

Oj, prijatelji, le pijmo ga — Cvekov brinovec iz Kamnika 422-5

Salmijakove pastile olajšujejo kašelj, razkrajajo sliz. 359-6

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“ Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritjet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdeja k vsakemu žrebanju. Akcijski kapital K 1,000,000.— Zamenjava le ekskomptuje izšrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavejce. Dajo prodajmo na vrednostne papirja. Zavaruje srečke proti kurznim izgubi. Borzna naročila. Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vrožne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložitni denar obstajaje od dne vloge do dne vzigaja. 8-18 Promet s čeki in nakaznicami.